

Udvalgets Ordfører, ikke er bindende, naar denne Mening ikke frengaaer af Lovens egne Ord, og derfor have vi Retsdomme; vi have Retsdomme, hvori en Lov er anvendt andersledes, end det af Finansministeren og af et Udvalgs Ordfører i dette Thing var udtalt at de antog, at Loven vilde blive anvendt. Jeg troer dernæst, at det er rettest, at Loven faaer en lille Tilføining, fordi, naar der gaaer i Almindelighed staaer, at Gylden til at exequeres i Fallitboer betages Domme og Forlig, saa maa dette efter enhver, og jeg troer ogsaa efter juridisk, Sprogbrug medføre, at denne Gylden betages alle Domme og Forlig, da der ikke er tilføiet nogensomhelst Undtagelse. Regelen kan først komme til Anvendelse paa Boer, der tages under Behandling, efterat denne Lov er udfkommen; men jeg troer ikke, at Sen, saaledes som den er redigeret, hvis Loven kom ud imorgen, og et Bo toges under Behandling i Overmorgen, vilde sikkre et igaaar læst Forlig den Ret til at blive exequeret, som det har. Jeg troer derfor, at det er rigtigst, at en Bestemmelse herom tilføies. Dernæst vil jeg bemærke, at det forekommer mig, at der er gjort Forslagsstillerne Uret, naar der er talt om, at deres Forslag kunde tages i en anden Mening end den, hvori de have taget det. Jeg har i Begyndelsen sagt, at jeg indrømmer, at det er uheldigt redigeret, fordi det fortrænger Hovedreglen, der kun ligesom indirecte kan komme frem; men jeg troer dog ikke, at der kan være nogensomhelst grundet Anledning til Misforstaaelse af Ændringsforslagets Mening. Der er sagt, og det er Hovedsagen: „et heller skulle Domme og Forlig kunne exequeres i et saadant Bo“, men derved er tilføiet en undtagende Bestemmelse om, at visse Domme og Forlig dog kunne blive exequerede, og det er sagt, at de skulle have to Egenfaber; thi det hedder i Ændringsforslaget: „Domme og Forlig, som ikke ere thing-

læste, inden nærværende Lov træder i Kraft og (vel at mærke og ikke eller) tidligere end 6 Uger, før Boet er taget under Behandling, kunne ikke exequeres i et saadant Bo.“ Jeg troer, at det ikke paa nogen Maade gaaer an i Fortolkningen at substituere et „eller“ istedetfor „og“, saa at der fremkommer to Tilfælde istedetfor eet. Der er krævet, at de Domme og Forlig, som skulle kunne exequeres, skulle have to Egenfaber, deels at de ere thinglæste, inden Lovens Emanation, og deels at de ere thinglæste 6 Uger, forinden vedkommende Bo tages under Behandling; naar de ikke have disse Egenfaber, saa kunne Domme og Forlig ikke exequeres under Fallitbehandlingen af et Bo. Denne almindelige Regel er altsaa, troer jeg, vel givet paa en uheldig stilistisk Maade; men den er utvivlsomt fastholdt, og jeg mener ikke, at der kan siges, at der paa nogen Maade er antydet to Tilfælde. Jeg vilde blot sige dette, fordi det forekommer mig, at man ellers kunde bebrejde Discussionen, at der dog var Noget, som kunde siges til Forsvar for Ændringsforslaget, som ikke var kommet frem. I Hovedsagen er jeg enig i, at Forslaget er uheldigt redigeret, og at det, der er tilføjet opnaaet, hvis det i Realiteten er hensigtsmæssigt, at det opnaaes, da opnaaes paa et andet Sted i en bedre Form, og jeg slutter mig fuldkommen til hvad der er ytret af den ærede Ordfører om, at man, saasnart man havde Betænkeligheder, som allerede viste sig ved Begyndelsen af 2den Behandling, burde benytte 2den Behandling til at faae disse hævede. Det er yderst uhenigtsmæssigt at opsætte Ændringsforslag, hvor til man, allerede naar man begynder paa 2den Behandling, føler en vis Trang, til den eventuelle 3die Behandling, fordi der da let kan komme Bænkeligheder ved Redactionen, som gjøre, at man ikke i Realiteten kan gaae ind paa det, som man ellers ønsker.